

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (czwarta izba)

z dnia 25 czerwca 2020 r.*

Dostęp do dokumentów – Decyzja EBC o oddaniu Banca Carige SpA pod zarząd tymczasowy –
Odmowa dostępu – Postępowanie zaoczne

W sprawie T-552/19

Malacalza Investimenti Srl, z siedzibą w Genui (Włochy), którą reprezentowali adwokaci P. Ghiglione,
E. De Giorgi i L. Amicarelli,

strona skarżąca,

przeciwko

Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC), który reprezentowali F. von Lindeiner i M. Van
Hoecke, w charakterze pełnomocników, wspierani przez adwokata D. Sarmienta Ramíreza-Escudera,

strona pozwana,

mającej za przedmiot oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EBC
LS/LdG/19/185 z dnia 12 czerwca 2019 r. odmawiającej dostępu do szeregu dokumentów dotyczących
decyzji Rady Prezesów EBC ECB-SSM-2019-ITCAR-11 z dnia 1 stycznia 2019 r. w sprawie oddania
Banca Carige SpA pod zarząd tymczasowy,

SĄD (czwarta izba),

w składzie: S. Gervasoni, prezes, P. Nihoul (sprawozdawca) i J. Martín y Pérez de Nanclares, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wyduje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 Skarżąca, Malacalza Investimenti Srl, jest spółką prawa włoskiego. Jest ona głównym akcjonariuszem Banca Carige SpA, w której posiada bezpośrednio 27,555% kapitału.
- 2 W dniu 20 września 2018 r. walne zgromadzenie akcjonariuszy odnowiło skład zarządu Banca Carige. Ze względu na swój udział w tej spółce skarżąca powołała większość członków zarządu.

* Język postępowania: włoski.

- 3 W dniu 22 grudnia 2018 r., po zakończeniu nowego walnego zgromadzenia akcjonariuszy Banca Carige, na którym odrzucono projekt podwyższenia kapitału zakładowego o 400 mln EUR, niektórzy członkowie zarządu złożyli rezygnację.
- 4 Decyzją z dnia 1 stycznia 2019 r. (zwaną dalej „decyzją z dnia 1 stycznia 2019 r.”) Europejski Bank Centralny (EBC) oddał Banca Carige pod zarząd tymczasowy zgodnie z prawem włoskim stanowiącym transpozycję art. 29 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r., ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. 2014, L 173, s. 190). W związku z tym zarządził on rozwiązanie organów zarządzających i nadzorczych wspomnianej spółki oraz powołał trzech administratorów tymczasowych i trzyosobowy komitet nadzorujący.
- 5 Decyzja z dnia 1 stycznia 2019 r. nie została opublikowana, a jej uzasadnienie nie jest znane skarżącej. Jedyną formą publikacji przyjętą przez EBC jest komunikat prasowy z dnia 2 stycznia 2019 r. ogłaszający nazwiska tymczasowych administratorów Banca Carige, jak również członków rady nadzorczej tej spółki, oraz opisujący w sposób ogólny pojęcie tymczasowego zarządu i obowiązki tymczasowych administratorów.
- 6 W dniu 15 stycznia 2019 r. skarżąca złożyła do EBC wniosek o udzielenie dostępu na podstawie art. 6 decyzji EBC 2004/258/WE z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów EBC (Dz.U. 2004, L 80, s. 42), dotyczący:
 - decyzji z dnia 1 stycznia 2019 r. oraz załączników do niej;
 - dokumentów dotyczących okresu od 30 listopada 2018 r. do 2 stycznia 2019 r., zawierających inne decyzje podjęte przez EBC w odniesieniu do Banca Carige, w tym projekt decyzji w sprawie planu przekształcenia kapitału własnego wraz z jego tabelami i załącznikami, kontaktów między EBC a zarządem tej spółki lub jednym bądź kilkoma z członków zarządu oraz protokołów spotkań między EBC a zarządem tej spółki lub jednym bądź kilkoma z członków zarządu.
- 7 W dniu 14 lutego 2019 r. EBC poinformował skarżącą, że termin odpowiedzi na wniosek o udzielenie dostępu do dokumentów został przedłużony o 20 dni roboczych, zgodnie z art. 7 ust. 3 decyzji 2004/258, ze względu na większe obciążenie pracą.
- 8 W dniu 17 lutego 2019 r. skarżąca odpowiedziała EBC, kwestionując zgodność przedłużenia terminu rozpatrzenia jej wniosku z art. 7 ust. 3 decyzji 2004/258.
- 9 W dniu 19 lutego 2019 r. EBC udzielił skarżącej odpowiedzi, wskazując, że na art. 7 ust. 3 decyzji 2004/258 powołano się, aby przedłużyć termin rozpatrzenia wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów złożonego przez skarżącą z uwagi na otrzymanie licznych wniosków dotyczących Banca Carige oraz z powodu konsultacji z Bankiem Włoch w tej samej kwestii.
- 10 Decyzją z dnia 13 marca 2019 r. EBC oddalił w całości wniosek o udzielenie dostępu.
- 11 W dniu 8 kwietnia 2019 r. skarżąca złożyła ponowny wniosek do Zarządu EBC na podstawie art. 7 ust. 2 decyzji 2004/258, w którym to wniosku zażądała dokonania przeglądu decyzji EBC z dnia 13 marca 2019 r. W tym ponownym wniosku wyłączyła ona jednak ze swojego wniosku o udzielenie dostępu plan przekształcenia kapitału własnego wraz z tabelami i załącznikami, które w międzyczasie otrzymała od tymczasowych administratorów Banca Carige.

- 12 Skarżąca zauważyła, że fragmenty dokumentu przedstawionego jako decyzja z dnia 1 stycznia 2019 r. zostały opublikowane w formie zdjęć na stronie internetowej włoskiego dziennika. Wskazała ona, że jeżeli zdjęcia te rzeczywiście powielają ową decyzję, to zawarte w nich fragmenty nie mogą już być uważane za poufne, ponieważ wskutek ich opublikowania stały się one teraz publicznie dostępne. Utrzymywała ona, że fragmenty te w żadnym wypadku nie zawierają informacji poufnych, ponieważ wszystkie znajdujące się w nich dane figurują w dokumentach informacyjnych, które Banca Carige publikuje zgodnie z przepisami prawa mającymi zastosowanie do instytucji kredytowych notowanych na rynkach regulowanych.
- 13 Skarżąca ponowiła również swój wniosek o udzielenie dostępu do pełnej wersji wnioskowanych dokumentów lub, tytułem żądania ewentualnego, do wersji niepoufnej uwzględniającej opublikowane już w Internecie fragmenty decyzji z dnia 1 stycznia 2019 r. oraz czas, jaki upłynął od tego wniosku, w świetle którego to czasu poufność niektórych informacji nie jest już wymagana. Jeśli chodzi o pisemne kontakty między EBC a zarządem Banca Carige oraz protokoły spotkań między tymi samymi stronami, zwróciła się ona o przekazanie jej wykazu kontaktów i spotkań, nazwisk uczestników oraz ogólnego opisu treści tych kontaktów i spotkań.
- 14 W dniu 3 maja 2019 r. EBC poinformował skarżącą, że zgodnie z art. 8 ust. 2 decyzji 2004/258 postanowił on przedłużyć o 20 dni roboczych termin odpowiedzi na ponowny wniosek ze względu na wyjątkowe obciążenie pracą.
- 15 W piśmie z dnia 29 maja 2019 r. EBC oświadczył, że nowy termin, ustalony na dzień 4 czerwca 2019 r., nie zostanie dotrzymany.
- 16 W dniu 12 czerwca 2019 r. EBC podjął decyzję o oddaleniu w całości ponownego wniosku (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”). W decyzji tej powtórzono zasadniczo uzasadnienie, który zostało podane w decyzji EBC z dnia 13 marca 2019 r.

Zaskarżona decyzja

- 17 W związku z wnioskiem skarżącej o udzielenie dostępu EBC wskazał w zaskarżonej decyzji osiem dokumentów, które zaklasyfikował do czterech kategorii:
- decyzję z dnia 1 stycznia 2019 r.;
 - plan przekształcenia kapitału własnego i wszelkie inne decyzje pisemne dotyczące Banca Carige przyjęte w okresie od 30 listopada 2018 r. do 2 stycznia 2019 r.;
 - kontakty pisemne między EBC a zarządem Banca Carige lub jednym bądź kilkoma z członków zarządu w tym samym okresie;
 - protokoły spotkań między EBC a zarządem Banca Carige lub jednym bądź kilkoma z członków zarządu, które to spotkania miały miejsce w tym samym okresie.
- 18 Odmowa dostępu do dokumentu należącego do pierwszej kategorii, to jest decyzji z dnia 1 stycznia 2019 r., opiera się na wyjątku określonym w art. 4 ust. 1 lit. c) decyzji 2004/258, który przewiduje, że „EBC odmawia dostępu do dokumentu, jeżeli jego ujawnienie naruszyłoby ochronę poufności informacji, które są chronione jako takie na podstawie prawa Unii”.
- 19 EBC uznał, że art. 4 ust. 1 lit. c) decyzji 2004/258 zawiera ogólne domniemanie poufności obejmujące wszystkie sprawy wchodzące w zakres powierzonych mu zadań nadzoru ostrożnościowego.

- 20 EBC wywnioskował istnienie tego ogólnego domniemania poufności z okoliczności, że prawodawca Unii Europejskiej ustanowił reguły, które z jednej strony nakładają obowiązek zachowania tajemnicy zawodowej na wszystkie osoby pracujące lub które pracowały dla organów nadzoru ostrożnościowego, a z drugiej strony wymagają, aby informacje poufne, które osoby te otrzymują w trakcie wykonywania swoich obowiązków, mogły być ujawniane wyłącznie w postaci skróconej lub zbiorczej, tak aby nie można było zidentyfikować instytucji kredytowych. W tym kontekście powołał się on na art. 27 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63), art. 53 i nast. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE i uchylającej dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. 2013, L 176, s. 338) oraz na art. 84 dyrektywy 2014/59.
- 21 Opierając się na wyroku z dnia 19 czerwca 2018 r., Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, pkt 35–43), EBC wskazał, że w dziedzinie nadzoru ostrożnościowego obowiązek ochrony informacji poufnych nie powinien być postrzegany jako wyjątek od ogólnej zasady przejrzystości, lecz raczej jako ogólna reguła sama w sobie. Jego zdaniem reguły te oraz ogólne domniemanie poufności, które z nich wynika, zapewniają skuteczne prowadzenie działalności nadzoru, ponieważ zarówno nadzorowane instytucje, jak i właściwe organy mogą polegać na tym, że co do zasady przekazane informacje poufne nie zostaną ujawnione. Takie zaufanie ma zasadnicze znaczenie dla skutecznej wymiany informacji, co z kolei ma kluczowe znaczenie dla prawidłowego przebiegu działalności nadzoru ostrożnościowego.
- 22 Wreszcie EBC zauważył, że reguły wspomniane w pkt 20 powyżej pozwalają ujawnić informacje poufne jedynie w pewnych wyraźnie przewidzianych przypadkach, których nie napotkano w niniejszej sprawie.
- 23 W odniesieniu do pozostałych trzech kategorii dokumentów objętych wnioskiem odmowa dostępu opiera się na wyjątku określonym w art. 4 ust. 1 lit. c) decyzji 2004/258 w związku z wyjątkiem określonym w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze tej samej decyzji, który stanowi, że „EBC odmawia dostępu do dokumentu, w przypadku gdy jego ujawnienie naruszyłoby ochronę interesów handlowych określonej osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej”.
- 24 W odniesieniu do art. 4 ust. 2 tiret pierwsze decyzji 2004/258 EBC wskazał, że przekazanie skarżących dokumentów uzyskanych lub sporządzonych w ramach bieżącego nadzoru nad Banca Carige może naruszyć interesy handlowe tej spółki, ponieważ zawarte w nich informacje nie są publicznie znane i odzwierciedlają istotny element obecnej pozycji handlowej tej spółki.
- 25 Jako że EBC nie stwierdził istnienia nadrzędnego interesu publicznego uzasadniającego ujawnienie odnośnych dokumentów, oddalił on również wniosek o udzielenie dostępu do tych dokumentów, bez przeprowadzenia konkretnej i indywidualnej analizy każdego z nich.

Przebieg postępowania

- 26 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 7 sierpnia 2019 r. skarżąca wniosła skargę będącą przedmiotem niniejszego postępowania.
- 27 W odrębnym piśmie, złożonym w sekretariacie Sądu tego samego dnia, skarżąca wniosła o rozpoznanie tej skargi w trybie przyspieszonym zgodnie z art. 152 regulaminu postępowania przed Sądem. Skarga i wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym zostały doręczone EBC w dniu 20 sierpnia 2019 r. W dniu 3 września 2019 r. EBC przedłożył uwagi w przedmiocie tego wniosku.

- 28 Decyzją z dnia 18 września 2019 r. Sąd (pierwsza izba) oddalił wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym. EBC został poinformowany, że zgodnie z art. 154 § 2 regulaminu postępowania termin na przedstawienie odpowiedzi na skargę, przedłużony o dziesięciodniowy termin uwzględniający odległość, został przedłużony o kolejny miesiąc.
- 29 Ze względu na zmianę składu izb Sądu sędzia sprawozdawca został przydzielony do czwartej izby, której została zatem przydzielona niniejsza sprawa.
- 30 W dniu 6 listopada 2019 r. EBC złożył odpowiedź na skargę.
- 31 Z uwagi na złożenie odpowiedzi na skargę po terminie pismem z dnia 8 listopada 2019 r. sekretarz Sądu wezwał skarżącą do przedstawienia uwag w przedmiocie dalszego toku postępowania.
- 32 W dniu 20 listopada 2019 r. skarżąca przedstawiła swoje uwagi w przedmiocie dalszego toku postępowania i na podstawie art. 123 § 1 regulaminu postępowania wniosła do Sądu o wydanie wyroku zaocznego.

Żądania skarżącej

- 33 Skarżąca wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - obciążenie EBC kosztami postępowania.
- 34 Skarżąca wnosi również do Sądu o podjęcie na podstawie art. 88 regulaminu postępowania środka dowodowego dotyczącego przedstawienia dokumentów, do których w zaskarżonej decyzji odmówiono jej dostępu.

Co do prawa

- 35 Zgodnie z art. 123 § 1 regulaminu postępowania jeżeli Sąd stwierdzi, że strona pozwana, której skarga została prawidłowo doręczona, nie złożyła odpowiedzi w przepisany termin, strona skarżąca może wnieść do Sądu o wydanie wyroku zaocznego.
- 36 W niniejszej sprawie EBC złożył odpowiedź na skargę w dniu 6 listopada 2019 r., to jest siedem dni po upływie terminu przewidzianego w art. 154 § 2 regulaminu postępowania.
- 37 Termin na złożenie odpowiedzi na skargę, który gdyby Sąd uwzględnił wniosek o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym, upłynąłby w dniu 30 września 2019 r. – upłynął w dniu 30 października 2019 r., ponieważ przy obliczaniu terminu na złożenie odpowiedzi na skargę w przypadku oddalenia wniosku o rozpoznanie sprawy w trybie przyspieszonym stosuje się tylko jeden termin uwzględniający odległość (zob. podobnie postanowienie z dnia 7 czerwca 2017 r., De Masi/Komisja, T-11/16, niepublikowane, EU:T:2017:385, pkt 17–20, 22).
- 38 W związku z powyższym EBC nie odpowiedział na skargę w przepisany termin.
- 39 Ponieważ, jak wskazano w pkt 32 powyżej, skarżąca wniosła do Sądu o wydanie wyroku zaocznego, należy zastosować art. 123 § 3 regulaminu postępowania.

- 40 Zgodnie z art. 123 § 3 regulaminu postępowania Sąd orzeka zgodnie z żądaniami strony skarżącej, chyba że jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania skargi lub skarga jest oczywiście niedopuszczalna albo prawnie oczywiście bezzasadna.
- 41 W pierwszej kolejności należy zauważyć, że – jak wynika ze skargi – skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji Zarządu EBC, której jest adresatem, potwierdzającej odmowę udzielenia dostępu do dokumentów wnioskowanych przez skarżącą.
- 42 Zgodnie z art. 263 akapit pierwszy TFUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej kontroluje legalność aktów EBC zmierzających do wywarcia skutków prawnych wobec podmiotów trzecich. Zgodnie z akapitem czwartym tego samego artykułu każda osoba prawna może wnieść do Trybunału skargę na akty, których jest adresatem.
- 43 Ponadto art. 8 ust. 1 decyzji 2004/258 potwierdza, że w przypadku całkowitej lub częściowej odmowy dostępu, wnioskodawca ma prawo do środka prawnego przewidzianego w art. 263 TFUE.
- 44 Co więcej, zgodnie z art. 256 ust. 1 akapit pierwszy TFUE Sąd jest właściwy w szczególności do rozpoznawania w pierwszej instancji skarg, o których mowa w art. 263 TFUE, z wyjątkiem skarg zastrzeżonych na mocy statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dla Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W art. 51 tego statutu wymieniono kategorie skarg, które na zasadzie odstępstwa od zasady ustanowionej w art. 256 ust. 1 TFUE są zastrzeżone dla Trybunału. Należy jednak stwierdzić, że niniejsza skarga nie należy do żadnej z tych kategorii.
- 45 W tych okolicznościach należy uznać, że Sąd nie jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania niniejszej skargi.
- 46 W drugiej kolejności należy zauważyć, że skarżąca jest adresatem zaskarżonej decyzji, którą został oddalony ponowny wniosek złożony przez nią zgodnie z art. 7 ust. 2 decyzji 2004/258.
- 47 Jednakże zgodnie z art. 263 akapit czwarty TFUE każda osoba może wnieść skargę na akty, których jest adresatem. Skarżąca ma zatem legitymację procesową, a ponadto może się powołać na interes prawny we wniesieniu skargi na zaskarżoną decyzję [zob. podobnie postanowienie z dnia 30 kwietnia 2001 r., *British American Tobacco International (Holdings)/Komisja*, T-41/00, EU:T:2001:125, pkt 20].
- 48 W tych okolicznościach skargi wniesionej zresztą w terminie przewidzianym w art. 263 akapit szósty TFUE nie można uznać za oczywiście niedopuszczalną.
- 49 W trzeciej kolejności należy zauważyć, że na poparcie skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty, z których każdy składa się z kilku części i których analiza nie pozwala Sądowi uznać skargi za oczywiście bezzasadną.
- 50 Skarżąca kwestionuje bowiem w szczególności w ramach części pierwszej zarzutu pierwszego istnienie ogólnego domniemania wynikającego z art. 4 ust. 1 lit. c) decyzji 2004/258, które miałyby pozwalać EBC na zachowanie poufności decyzji, na podstawie których oddaje on instytucję kredytową pod zarząd tymczasowy.
- 51 W tym względzie skarżąca słusznie podnosi, że istnienie takiego ogólnego domniemania poufności, opartego na art. 4 ust. 1 lit. c) decyzji 2004/258, nie zostało dotychczas uznane ani stwierdzone w orzecznictwie.
- 52 Skarżąca kwestionuje również w ramach części drugiej zarzutu drugiego konsekwencje, jakie EBC wyciągnął w zaskarżonej decyzji z przepisów dotyczących tajemnicy zawodowej i poufności, wymienionych w pkt 20 powyżej.

- 53 Powołując się na wyrok z dnia 19 czerwca 2018 r., Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464, pkt 46), skarżąca twierdzi, że przepisów wymienionych w pkt 20 powyżej nie można interpretować jako nakładających na EBC bezwzględny obowiązek zachowania poufności. Przeciwnie, zgodnie z tymi przepisami w pewnych sytuacjach udzielenie informacji może być uzasadnione.
- 54 Wreszcie skarżąca wskazuje w ramach części drugiej zarzutu pierwszego, że decyzja z dnia 1 stycznia 2019 r., która zdaniem EBC nie mogła jej zostać przekazana ze względu na jej delikatny charakter, była przedmiotem publikacji, bez wątplenia niedozwolonej, w postaci fragmentów powielonych na stronie internetowej włoskiego dziennika.
- 55 Skarżąca utrzymuje, że analiza fragmentów decyzji z dnia 1 stycznia 2019 r., które zostały opublikowane, pozwala stwierdzić, że treść tej decyzji nie jest poufna, ponieważ dotyczy ona informacji, które jako spółka notowana na rynkach regulowanych Banca Carige był zobowiązany publikować.
- 56 Zdaniem skarżącej okoliczność ta ma wpływ na ocenę ryzyka, z jakim wiązałoby się ujawnienie, dokonana na podstawie orzecznictwa (wyrok z dnia 3 lipca 2014 r., Rada/in 't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, pkt 60).
- 57 W świetle tych elementów wydaje się, że wielu zastrzeżeń przedstawionych przez skarżącą nie można uznać za oczywiście pozbawione podstawy prawnej.
- 58 W związku z tym, mając na uwadze dowody znajdujące się w aktach sprawy oraz w świetle powyższych rozważań, Sąd stwierdza, po pierwsze, że nie jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania skargi, a po drugie, że skarga nie jest ani oczywiście niedopuszczalna, ani oczywiście pozbawiona podstawy prawnej.
- 59 W związku z tym, zgodnie z żądaniem skarżącej, należy wydać wyrok zaoczny, przy czym podjęcie żądanego środka dowodowego nie jest konieczne do wyciągnięcia tego wniosku.

W przedmiocie kosztów

- 60 Zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ EBC przegrał sprawę, należy obciążyć go kosztami postępowania zgodnie z żądaniem skarżącej.

Z powyższych względów

SĄD (czwarta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Banku Centralnego (EBC) LS/LdG/19/185 z dnia 12 czerwca 2019 r. odmawiającej dostępu do szeregu dokumentów dotyczących decyzji Rady Prezesów EBC ECB-SSM-2019-ITCAR-11 z dnia 1 stycznia 2019 r. w sprawie oddania Banca Carige SpA pod zarząd tymczasowy.**
- 2) **EBC zostaje obciążony kosztami postępowania.**

Gervasoni

Nihoul

Martín y Pérez de Nanclares

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 25 czerwca 2020 r.

Podpisy